

have handlet udenfor og imod Grundloven saaledes, at selv om Thinget har nægtet en Udgift, er den dog bleven afholdt. Vi maae meget ønske en stærk Regjering, men dens Styrke skal bestaae deri, at den holder sig inden Lovens Grændser. Det maa være Regjeringens Styrke, at den holder sig strengt til Loven, at den ikke træder Bevillingsretten for nær, og at den ikke uden i overordentlige Tilfælde, hvis Hensigtsmæssighed ligger klart for Dagen, afholder Udgifter udenfor Finantsloven. Naar dette Princip staaer klart for Enhver, da er der ingen Fare for, at man ikke skulde kunne finde Ministre, som ville tjene Staten og paatage sig det Ansvar, som vil være nødvendigt, — det vil ikke være for stort, naar man ikke staaer ligeoverfor en Rigsdag, der vil gjøre en meget uheldig Benyttelse af sin Bevillingsmyndighed. Har man ikke ogsaa Erfaringen for sig, at Rigsdagen ikke har været særdeles nøielse med Hensyn til Bevillingsmyndigheden? Har Rigsdagen ikke fundet sig i provisoriske Finantslove, i provisoriske Soldlove? Har den ikke fundet sig i, at der er afholdt store Udgifter udenfor Finantsloven, førend den har gjort Ansvaret gjældende? Gjorde den Ansvaret gjældende, førend Overskridelserne stige op til Millioner? Naar vi have denne Erfaring for os, skulde da virkelig det Ansvar, som man her ved denne Lov søger at gjøre gjældende, bevirke, at vi ikke skulde kunne finde Mænd, der vilde paatage sig det Ansvar, der kan være nødvendigt, for i overordentlige Tilfælde at afholde Udgifter, som ere nødvendige? Denne Indvending kan ikke med Føie gjøres. Og kan man troe, at fremtidige Forsamlinger i den Henseende ville skille sig fra tidligere Forsamlinger? Skulde den politiske Modenhed, der lidt efter lidt vil udvikle sig, blive uden Indflydelse paa fremtidige Forsamlinger? Jo inderligere Samvirken der bliver mellem Ministeriet og Rigsdagen, desto sjeldnere ville saadanne Conflicter opstaae, og desto roligere kan man være for, at baade Ministeriet vil holde sig indenfor Lovens Grændser, og at Rigsdagen vil vise Humanitet og Hensynstagen til alle Forhold, naar der er Spørgsmaal om at afgjøre en Til lægsbevilling. — Der er dernæst af det ærede

Medlem fremhævet, at man snarere hos Rigsretten end hos Rigsdagen kan vente Upartiskhed, at de brusende Lidenskaber i Folketingsforsamlingerne altid ere Hindring for at kunne dømme retfærdigt, og at derimod Domstolene, som dømme i det enkelte Tilfælde, efter offentlige og mundtlige Forhandlinger fra begge Sider, snarere ville handle upartisk. Dette kan jeg i sin Almindelighed indrømme, men det troer jeg dog ikke kan ansøres som en Grund til at borttage — som det ærede Medlem selv siger — Rigsdagens Bevillingsmyndighed, ligesom man ogsaa synes at have overseet, at hvor der opstaaer Conflicter angaaende Myndighedens Grændser mellem Domstolene og den lovgivende Magt, er der ikke sjældent en Tilbøielighed hos Domstolene til at tiltage sig en Myndighed, der ikke strengt tilkommer dem, og naar den Tændens bliver gennemgribende, da vil Faren vistnok blive overordentlig stor; thi da kunde man benytte Rigsretten til at afholde Udgifter, der ikke kunde billiges, om hvilke det endogsaa var forudsat, at Rigsdagen ikke vilde bevilge dem. Jeg troer derfor, at der for Forsamlingen er al Grund til at fastholde Fleertallets Forslag til de 4 første Paragrapher.

Angaaende de stillede Endringsforslag skal jeg ikke udtale mig, førend den ærede Forslagsstiller nærmere har begrundet sine Ansørelser; jeg skal dog tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at Forslaget under Nr. 2 i mine Tanker grunder sig paa en Misforstaaelse, idet jeg troer, at han, ved nærmere at eftersees den Paragraph, hvorom der er Spørgsmaal, vil finde, at det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag er ganske i sin Orden; men jeg skal, som sagt, ikke gaae nærmere ind derpaa.

S. Müller: Jeg skal strax gaae ind paa det Hovedspørgsmaal, om hvilket Udvalgets Fleertal og jeg ere uenige. Jeg skjelner nemlig imellem 2 Hovedclasser af Tilfælde; den ene Hovedklasse af Tilfælde er den, at en Minister har undladt at efterkomme, hvad der i Loven foreskrives. Efter hvad der er foreslaaet skal nemlig Ministeren